

**“Ey Efendi,... şimdi kulunu selâmetle saliverirsin.”
(7.02.2021)**

«Ey Efendi, sözüne göre şimdi kulunu selâmetle saliverirsin. Çünkü ...kurtuluşunu gözlerim gördü.» Luka İncili'nden alıntı olan bu sözleri her Akşam Duasında dinlemekteyiz. (Luka 2:229-32) Kutsal İncil Yazarı Elçi Luka, Yeruşalim Tapınağındaki aziz Şimon'un, bu sözlerle, Doğuş'undan kırk gün sonra bebek İsa'yı görüp kucağına almayı kendisini lâyük kılan Tanrı'yı övüp şükrettiğini anlatıyor.

Peki, Rab tarafından bu büyük onura layık görülen Şimon kimdi? O, sadık ve dindar bir adamdı, İsrail halkına kurtuluş verecek olan Mesih'in dünyaya gelişiyle ilgili Yeşaya ve diğer peygamberlerin sözlerinin gerçekleşmesini içtenlikle bekliyordu. Aziz Şimon, Kutsal Ruh'tan Kurtarıcı Mesih'i kendi gözleriyle görene kadar bu dünyadan ayrılmayacağına dair bir söz aldı. Kutsal Ruh, hayalini kurduğu günün geldiğini ona söylediğinde, Şimon'un sevincinin ve kalbindeki duygulanmanın ne kadar büyük olduğu açık oluyor. Aziz Şimon, derin yaşlılığına kadar hayatı boyunca Beklediğini karşılamak için tapınağa aceleyle gitti. Tanrıdoğuran Meryem ve Yusuf'un kırk günlük ilahî Bebeğini tapınağa getirdiklerini gördüğünde ise, O'nu hemen Mesih olarak tanıdı. Aziz Büyük Vasilios'un yazdığı gibi, Bebek İsa'nın ilahi gücü Şimon'un ruhsal gözlerini aydınlattı ve onu Kurtarıcı'yı görmeye onurlandırdı. Aziz, Karşısındaki'nin sıradan bir bebek olmadığını anlıyor ve O'nun Tanrı olduğunu hissediyor. Bu duyguyla aziz Şimon kollarını kaldırıyor, İsa'yı kucağına alıyor ve Tanrı'ya şu sözlerle övgüler sunuyor:

*«Ey Efendi, sözüne göre şimdi kulunu selâmetle saliverirsin. Çünkü bütün halkların önünde hazırlamış olduğun, milletleri aydınlatacak ışığı ve halkın İsrâil'in izzeti olan kurtuluşunu gözlerim gördü.»
(Luka 2:29-32).*

Aziz Şimon'un Duası olarak bilinen bu ilahi, Kutsal Kitabın en güzel ilahilerinden biri olarak görülüyor. Birçok aziz Kilise pederi onun derin anlamını ortaya çıkaran açıklamalar yazmıştır. Ve sonuç olarak bu ilahi, Kilise'mizin Akşam Duasına yerleştirilmiştir. Kısaca Aziz Şimon'un konuşmasının temel güdülerini inceleyelim:

-İnsan ruhu Mesih ile buluşmayı ateşli bir şekilde arzuluyor.

Gördüğümüz gibi, Şimon Kutsal Ruh'tan, Mesih'i görene kadar ebediyete ayrılmayacağına dair bir söz aldı. Yıllarca bu sözün yerine gelmesini bekledi. Ancak seneler geçse de, hiçbir şey olmuyordu. Şimon yüz yaşını doldurdu. O, hala hiçbir ilahi işaret görmüyordu fakat yine de umutsuzluğa kapılmıyordu. Kutsal Kitabın bu âyetinin yorumlayıcılarına göre, Şimon kehanetin gerçekleşmesine nihayet tanık olduğunda 115 yaşına ulaşmıştı. Bazen Rabbin sözünü yerine getirmesini beklemek bizim için ne kadar zor oluyor... Çok zaman geçebilir, fakat nihayetinde beklentiler gerçekleşiyor.

Ruhumuz Kurtarıcı Mesih ile karşılaştığında huzur buluyor.

Tanrısal Bebeği kollarına alınca, aziz Şimon dünyanın bütün hazinelerini ve sevinçlerini elde ettiğini hissetti. Bu hayattan artık hiçbir şey istemiyordu, çünkü hedefine ulaşılmıştı. Bu yüzden aziz, Rab'den onu salıvermesini istemeye ihtiyaç duyuyor. Gemisini, dünyevi yaşam limanında tutan bütün ipleri çözüp sonsuz yaşama gitmeyi istedi. Sanki: «Ya Rab, beni bu yaşamdan gitmeme izin ver. Sadık kuluna huzur ver. Ölüm gelip beni alsın. İsteğim gerçek oldu. Kendi gözlerimle Senin Oğlu'nu görebildim. Bu dünyadan artık hiçbir beklentim kalmadı. Ruhumu yanına al.» diyor.

Gerçekten, biz Ortodoks Hristiyanlar aziz Şimon gibi, Mesih ile bir araya gelmekten memnuniyet ve dolgunluk hissediyoruz. Fakat o, Kurtarıcı'yı kollarında tutarak, O'nun yanında sadece birkaç dakika geçirmişti. Biz ise, Mesih'ten çok daha büyük armağanlarla onurlandırıldık: Kutsal Vaftiz'de Mesih ile birleşiyoruz, Kutsal Paydaşlık'ta (Efharistia Gizeminde) ise Mesih'in Kendisi içimize yerleşiyor. Bu dâhilî memnuniyet ve sevinci hissedip, onu ifade etmemize yardımcı olmak için, Kilisemiz, İsa Mesih'in değerli Bedeninden ve Kanından hissedar olamaya hazırlandığımız zaman okuduğumuz dualara Şimon'un 'Ey Rabbim, verdiğin sözü tuttun' ilahisini de yerleştirmiştir. Fakat biz, Mesih'in bize armağan ettiği derin mutluluğu, huzuru ve sevinci yaşayabiliyor muyuz? Yoksa O'ndan uzaklarda başka zevkler mi arıyoruz? Her birimizin, kalbinin derinlerini samimiyetle inceleyip kendi kendine bu soruya cevap vermesi gerekiyor.

Çok zamanımız olmadığından konuya sonraki vaazımızda devam edelim. Şimdi ise Rabbin Yeruşalimdeki Tapınakta adanması Bayramı (2.2) süresince okuduğumuz bir ilahiyle konuşmayı bitirelim: «Hadi, biz de Tanrı'dan gelen ilhamla ilahiler söyleyerek Mesih'i karşılayalım ve Şimon'un Gördüğü'nü, Kurtarıcı'yı görelim.» (Akşam ayini bayram ilahisi).

Pisidia Metropoliti Sotirios Trampas